

samtidig med at man bevarer sikkerheden for en betryggende sagsbehandling og juridisk korrekte afgørelser. Det vil betyde, at sagsbehandlingstiden bliver kortere og omkostningerne i sagerne bliver mindre.

Det er tanken, at nævnet som i dag skal have et Forretningsudvalg, som består af formanden og to repræsentanter fra henholdsvis forbruger- og erhvervsinteresser. Forretningsudvalgets primære opgave vil være at fastlægge retningslinjerne for hvilke sager, som sekretariatet bemyndiges til at træffe afgørelse i.

Det forudsættes, at nævnet bemyndiger sekretariatet til at træffe afgørelse i sager i overensstemmelse med nævnets praksis. Det vil sige i sager, hvor nævnet tidligere har behandlet en juridisk problemstilling, og hvor nævnet har fastlagt en praksis.

Således bør sekretariatet f.eks. træffe afgørelse i "bunkesager", det vil sige, hvor flere forbrugere har samme problem, og der er tale om samme juridiske problemstilling. Når nævnet har truffet afgørelse om den juridiske problemstilling og fastlagt en praksis, kan sekretariatet fortsætte linjen i sager af samme art.

Derudover er det tanken, at sekretariatet bemyndiges til at træffe afgørelse i sager, hvor der ikke er tvivl om sagens udfald. Det vil f.eks. være i sager, hvor der foreligger en udtalelse fra en sagkyndig, og der ikke er tvivl om udfaldet af afgørelsen, eller i andre sager, hvor resultatet er oplagt.

Stk. 5 viderefører gældende praksis og bestemmer, at nævnets sekretariat kan bemyndiges til at afvise klager, som ikke skønnes egnede til behandling, og klager hvor det er åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold. Bestemmelsen er i dag udnyttet således, at sekretariatet kan afvise de nævnte sager.

Secretariatet bør således fremover træffe afgørelse i sager, der giver forbrugeren medhold, samt afvise sager, som ikke skønnes egnede til behandling og hvor det må anses for åbenbart, at der ikke vil kunne gives forbrugeren medhold i klagen. Sekretariatets kompetence til at træffe afgørelser kan omfatte en vurdering af, hvilke misligholdelsesbeføjelser, der kan gøres gældende, fastsættelse af størrelsen af et passende afslag og fastsættelse af en erstatnings størrelse.

Det bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse ikke kan forventes godkendt for de godkendte, private klage- og ankenævne. Selvom der er tale om nævne, som er godkendt af ministeren og således opfylder en række formelle betingelser, er der omvendt tale om private nævne, som er finansieret af de enkelte brancher. For at der ikke skal kunne rejses tvivl om, at også de private klagenævne træffer uvildige afgørelser, bør det være nævnet selv, der træffer afgørelserne. I forbindelse

med evaluering af loven vil spørgsmålet blive vurderet. En eventuel ændring af princippet vil kunne ske administrativt i forbindelse med godkendelse af de enkelte private klagenævne.

Til § 15

Bestemmelsen er ny og angiver, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af information og statistik om forskellige forhold inden for forbrugerklageområdet, herunder om klagenævnenes afgørelser, og at offentliggørelse kan ske elektronisk. I dag offentliggøres Forbrugerklagenævnets afgørelser, der er af principiel karakter eller i øvrigt må antages at have almindelig interesse, ved nævnets foranstaltning. Endvidere offentliggøres statistik vedrørende Forbrugerklagenævnet i Forbrugerstyrelsens Juridiske Årbog. Det er imidlertid sjældent, at der offentliggøres information med angivelse af den erhvervsdrivendes navn.

Formålet med bestemmelsen er at give forbrugerne og de erhvervsdrivende en bedre mulighed for at få et generelt overblik over udviklingen på klageområdet. Oplysningerne kan som i dag bl.a. omfatte information af mere statistisk karakter som antallet af klagesager, samt hvilke områder disse vedrører.

Der skal kunne ske offentliggørelse af, hvilke erhvervsdrivende klagerne vedrører. Der vil således være mulighed for at give mere brede og grupperede oplysninger på forskellige områder, f.eks. på teleområdet hvor der er adskillige udbydere og forholdsvis mange klager. Fremover kan det også på de liberaliserede områder vise sig relevant at offentliggøre denne form for information.

Endvidere er det tanken, at der kan ske offentliggørelse af, hvorvidt afgørelserne er efterlevet eller ej. Offentliggørelsen skal bygge på objektive fastlagte kriterier. Navne på erhvervsdrivende offentliggøres først, når en række entydige faktiske betingelser er opfyldt. Det vil sige, når afgørelsen ikke er efterlevet inden for en frist på 30 dage, og der er blevet rykket med særlig oplysning om, at den manglende efterlevelse vil blive offentliggjort.

Såfremt en sag er indbragt for domstolene, skal dette fremgå, ligesom der skal være mulighed for at anføre særlige standardiserede bemærkninger. Derved får den erhvervsdrivende mulighed for mere specifikt at angive årsagen til, at man ikke vil efterleve. Der kan f.eks. være mulighed for at markere, at man ikke har efterlevet en afgørelse, fordi den er principiel, og man ønsker sagen prøvet ved domstolene, eller at man ikke kan acceptere en skønsmæssigt fastsat erstatning. Gengangere, dvs. en erhvervsdrivende, der tidligere